

EL DEBER

BIBLIOTECA
PÚBLICA

REDACCIÓ
Màrtirs de J.

SUBSCRIPCIÓ
1'75 pts trimestral

ANUNCIS: Preus convencionals, segons el nombre i número de insercions.

OLOT

ANY I - NÚMERO I I

OLOT, 25 D'AGOST DEL 1934

PREU 15 cèntims.

EDITORIAL

SUPER-CRISTIANERIES

per
LLIBERTAT SERRA

Hem llegit, a la premsa, que els bisbes alemanys organitzaven pregàries perquè Hitler sortís victoriós.

Pel que es veu, Déu va escoltar-los, perquè només uns quatre milions d'alemanys coratjosos votaren en contra.

Molt bé. Els senyors bisbes s'han retratat de cos enter. Ja els coneixíem. Ara encara més. Per mostra un botó. Un botó magnífic, contundent. Les mitres i les creus gamades en cínic connubi, amenaçant el món com ombres fantasmals.

El Papa beneeix Dollfus, els bisbes beneeixen Hitler. El feixisme és un règim ideal. Que duri doncs! L'esclavitud, l'opressió, l'esclafament sagnant del proletariat, no compta. Aquell «no-mataràs», «estimeu-vos...», etc., etc., són històries rebregades.

Per les Il·lustríssimes del paradís nazi, tot allò deu ésser «la renovació de los valores morales y espirituales», de què ens parlen els super-cristians de «El Debate».

Els senyors bisbes se n'hauran fet càrrec, hauran plegat els genolls damunt el reclinadori, hauran juntat les mans mantegoses, i, en actitud extàtica, hauran demanat que aquelles delícies durin A. M. D. G.

Els obrers que tenen dues fites marcades «Roma o Moscó», tenen un «detallet» més per saber amb qui se les heuen.

Consolem-nos. Riurà millor qui riurà darrer.

* * *

El cristianíssim periòdic local, «El Deber», publica aquesta setmana un article punxós dirigit a un mestre del Grup.

Suposem que el company Fàbrega contestarà des d'aquestes mateixes planes. No hi fa res. No podem estar-nos d'estampar la nostra indignació per les seves mentides i per... (molta cura! les paraules gruixudes els molesten), la seva «especialitat» en publicar articles sense signatura. No ens ve res de nou de vosaltres, senyors de «El Deber».

Heu fet dues vessades com un temple. Ni l'article és del company Fàbrega ni els nostres infants eren a Palamós.

Quan volgueu obsequiar-nos amb «al·lusives però baixes paraules», que dieu vosaltres, informeu-vos bé abans. Ja sabem que no mireu gaire prim quan voleu atacar l'escola laica, els mestres laics i... la piscina.

Si sempre esteu així ben enterats, poden fer bon cas dels vostres articles. Val més que us dediqueu de ple a aquelles notetes tan interessants, tan escaients, tan «vostres», com aquella «de que a Amer rifaren un xai», o «de si broten els arbres del Passeig de Barcelona», etc., etc.

QUIN FASTIC!

per
JOSEP FÀBREGA

Quin fàstic fan aquestes dretes de mala sang, que són vida de «El Deber» d'Olot, de *casta* privilegià, que, per a conservar la seva hegemonia, no dubten en usar l'arma que més els convé. Atacs traidors, calúmnies, mentides, tot els va bé. Canalla mesquina, de rampells histèrics, són temibles. Temibles i odiosos. Però el fang, que de la pols on es revolquen, en resulta amassat amb la baba verinosa que surt a dolls de la seva boca de drac, encadenat pel poble que es desperta, els ofegarà i els ofegarà ben prest. Trista fi la d'aquestes *castes* orgulloses i autoritàries; despòtiques i inquisidores. Trista fi, però merescuda.

Mai no ha estat, segurament, més ben aplicat, l'axioma de Locke, que en aquest cas nostre, «on no hi ha propietat, no pot existir la injúria». Perquè l'article injuriós de «El Deber», de la setmana passada, que fa referència a mi i a l'escola laica, no es funda en cap altre meu ni de cap mestre, sinó en un que és signat pel distingit diputat al Parlament Català, senyor Josep Fàbrega i Pou, natural de Palamós.

Però jo no estic disposat a parlar quan vulguin aquests espantalls, ans quan a mi em plagui, i és per això que prenc el guant i dic al poble, a la democràcia d'Olot: Unim-nos per a abolir l'opressió als dèbils, contenir els ambiciosos i assegurar a cada u el que li pertany; ja és hora, ciutadans, d'aixecar el cap i mirar de cara els enemics del poble i cridar amb força: Visca la llibertat ben entesa! Visca la República!

No serveix per a res la Constitució Espanyola? No val res el legislat referent a escola laica? Qui són aquests que impunement van contra les lleis de l'Estat? Qui són aquests super-homes que es creuen ésser els únics posseïdors de la veritat? Més m'atrau el dubte de Descartes que el vostre orgull pretensió. Quin